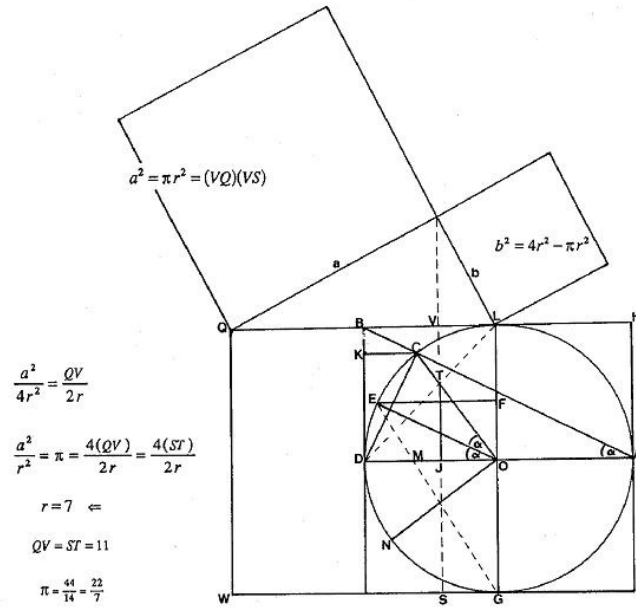

הצדק האויקלידי הוא מה שהיה הוא שיהיה...

שיר המעלות לדוד: (תהילים קכד' 1) =
 לולי יהיה שהיה לנו--יאמר-נא ישראל...
 שיר המעלות לדוד: (תהילים קכד' 1) =

$$\tan 2\alpha = TJ/OJ = 4/3$$

הצדק האויקלידי חושף בדבריו קהלת יסוד פילוסופי = (קהלת א' 9) = מה-שהיה הוא שיהיה... $\pi = 22/7$

זאת כאשר ניתן בחפיפה לומר: מה-שהיה הוא שם אלהים הוא שיהיה...
 מה-שהיה הוא צדק אויקלידי הוא שיהיה...
 מה-שהיה הוא הכל הוא שיהיה...

כלומר, שם אלהים הוא מה-שהיה הוא שיהיה = צדק אויקלידי הוא מה-שהיה הוא שיהיה...

ואמנם, נכון היום לומר אודות צדק אויקלידי: ואין כל-חדש תחת השמש = (קהלת א' 9-10) = יש דבר ש'אמר ראה-זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפננו...

ולעומת זאת יש מסקנה לגבי הכל במעשים = (קהלת א' 9) = ומה-שנעשה הוא שנעשה = הכל הכל...
 כי כך נאמר = (קהלת א' 14) = ראיתי את-כל-המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הכל ורעות רוח...

כלומר, כאשר באמונת האדם: הכל = שם אלהים = רעות רוח...
 תהיה המכפלה במשוואת המעשים שנעשו = הכל הכל ורעות רוח...

לפי-כך, בעקביות, קיימת במגילה עדיפות לסכם את שמחת החיים כתמצית: = (קהלת ג' 22) = אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו--כי-הוא חלקו... ומעשה דבריו קהלת, בתפישה פילוסופית, להדריך את האדם לאמונת אמת = (קהלת ד' 17) = ש'מר רגלך באשר תלך אל-בית האלהים...

ושם, בדבריו קהלת, אבן השתייה אינה מוכרת...

ואמנם, התייעוד = (קהלת א' 12) = אָנִי קִהַלְתִּי הַיִּיְתִי מְלֶךְ עַל-יְשָׁרָאֵל--בִּירוּשָׁלַם... מאפשר את התובנה כי דְּבָרֵי קִהַלְתִּי הֵם חִכְמַת דָּוִד בֶּן-יִשָּׁי אֲשֶׁר כָּתַב מִגִּילָה בִּימֵי שְׁלֹמֹה כְּבֹר יִשָּׁב עַל כְּסֹא וְהוּא דוּד מַתְעַד תִּיעוּד הִיסְטוֹרִי הַיִּיְתִי מְלֶךְ שְׁעִיסוֹקוֹ לְהַקְדִישׁ אֶת סוֹף יָמָיו לְכַתִּיבָה וּבַחֲכֵמָה בְּכֹל מְאוּדוּ לְקִיִּים נֹדָר וְלִהְגָּשִׁים נְבוֹאָה = (תהילים קל"ב' 11) = נִשְׁבַּע-יְהוָה לְדָוִד אֲמַת--לֹא-יָשׁוּב מִמֶּנָּה...

שִׁיר הַמַּעֲלֹת
זְכוֹר-יְהוָה לְדָוִד--אֶת כָּל-עֲוֹנוֹתָי
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהוָה נֹדָר לְאֲבִיר יַעֲקֹב
אִם-אֲבִיא בְּאֵהָל בֵּיתִי אִם-אֶעֱלֶה עַל-עַרְשׂ יְצוּעֵי
אִם אֶתֶן שָׁנֵת לְעֵינַי לְעַפְפֵּפִי תִּנוּמָה
עַד-אֲמַצָּא מָקוֹם לַיהוָה מִשְׁכָּנֹת לְאֲבִיר יַעֲקֹב...
(תהילים קל"ב' 1-5)

בתובנה זו מתחייב כי האדם פְּאֲשֶׁר יִלְךְ אֶל-בֵּית הָאֱלֹהִים יָדַע עַל מָה וְלֹאֵן בִּאֲמוֹנַת אֲמַת הוּא הוֹלֵךְ. לְפִי-כֵךְ, מִמְכַלּוֹל חִכְמַת דְּבָרֵי קִהַלְתִּי אֵין סִפְק כִּי אֲמוֹנַת אֲמַת אֵינָה מוֹשֶׁתֶת עַל אֲבֵן גְּדוּלָה כֵּאֲבָן הַשְּׁתִיָּה אוֹ כֵּל שֶׁתִּהְיֶה, אוֹ עַל אִיזָה כּוּחַ גְּדוּל כָּל שֶׁהוּא, אֵלֵא = (זְכוּרִיָּה ד' 6-7) = לֹא בְּחִיל וְלֹא בְּכַח--כִּי אִם-בְּרוּחֵי אֲמֵר יְהוָה צְבָאוֹת מִי-אֶתְּהָר-הַגְּדוּל לְפָנָי זָבָבְל לְמִישׁוֹר וְהוֹצִיא אֶת-הָאֲבָן הָרֵאשֶׁה--תְּשָׁאוֹת חֹן חֵן לָהּ...

כלומר, חִכְמַת דְּבָרֵי קִהַלְתִּי אֵינָה מִסִּפְקַת רֵאוּת נְבוֹאוֹת עַל אֲבֵן הַשְּׁתִיָּה = הָאֲבָן הָרֵאשֶׁה הַמַּתוֹעַדֶת בְּנְבוֹאוֹת זְכוּרִיָּה. אוֹלָם וּוְדֹאֵי הוּא שְׁבַחֲכֵמָה, הֵיוּ דְּבָרֵי קִהַלְתִּי מַתְעַדִּים וּמַצְדִּיקִים אֶת קִיוְמָה שֶׁל אֲבֵן זוֹ אִם אֲכֵן הֵייתָה בְּנִמְצָא בְּתַחֲוֹם קוֹדֵשׁ הַקּוֹדֵשִׁים שֶׁל בֵּית הָאֱלֹהִים וְעַלִּיהָ הֵיָה נַח בְּמִקוּמוֹ אֶרְוֹן הָאֱלֹהִים וּבְתוֹכּוֹ לּוּחוֹת הַבְּרִית כְּמַתּוּעַד = (מְלַכִּים א' ח' 9) = אֵין בְּאֶרְוֹן רַק שְׁנֵי לְחוֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הִנֵּחַ שָׁם מִשָּׁה בְּחָרְב--אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם...

ואכן, בְּנִיגוּד לְרַעִיוֹן = (קהלת יב' 12) = וְיִתֵּר מִהֶמָּה בְּנֵי הַזְּהָר עֲשׂוֹת סְפָרִים הַרְבֵּה אֵין קָץ וְלֵהֵג הַרְבֵּה יִגַּעַת בְּשָׂר... נְפוֹץ הוּא הִלְהֵג וּנְכַתְבוּ סְפָרִים רַבִּים גְּדוּשֵׁי הֶבֶל אוֹדוֹת אֲבֵן הַשְּׁתִיָּה וְגַם דָּם רַב נִשְׁפָּךְ עַקְבֵּי הַכּוֹז הַמוֹפֵץ בְּרַעִיוֹנוֹת דְּמִיוֹנִים הַמְלַבִּים אֵשׁ הַסְּתָה לְהַצִּיַת מַלְחָמוֹת דֵּת בֵּין הָעַמִּים. וְכֵן, גִּלוּיָה לְעֵין-כָּל הַצְּטַבְרוֹת הַתֹּאוּצָה לְפָרִיצַת אוֹתָהּ הַמַּלְחָמָה הָאֲחֵרוֹנָה, כְּמַתּוּעַד = (דְּנִיָּאֵל יב' 1) = וְהִיִּתָה עֵת צָרָה אֲשֶׁר לֹא-נִהְיֶתָה מִהְיוֹת גּוֹי עַד הָעֵת הַהִיא וּבְעֵת הַהִיא יִמְלֹט עִמָּךְ כָּל-הַנִּמְצָא כְּתוּב בַּסֵּפֶר...

הַצַּדֵּק הָאוּיִקְלִידִי מוֹכִיחַ אֲמַת כִּי יֵשׁ צַדֵּק בְּדְבָרֵי קִהַלְתִּי = (קהלת ג' 15) = מֵה-שֶׁהָיָה כְּבֹר הוּא וְאֲשֶׁר לְהֵיוֹת כְּבֹר הָיָה וְהָאֱלֹהִים בְּקֶשׁ אֶת-נִרְדָּף... כְּלוֹמֵר, מַעֲרֵךְ הַיַּחֲסָיִם $\pi = 22/7$ שֶׁהִיָה בְּתַכְנִיַת בֵּית הָאֱלֹהִים הָרֵאשׁוֹן הוּא מַעֲרֵךְ הַיַּחֲסָיִם שֶׁהִיָה בְּתַכְנִיַת הַבֵּית הָאֲחֵרוֹן. לִכֵּן, מַעוֹלָם וְעַל-אֵף הַחוֹרְבֵן, אֶרְוֹן הָאֱלֹהִים וּבְתוֹכּוֹ לּוּחוֹת הַבְּרִית לֹא עִזְבוּ אֶת תַּחֲוֹם הָרַבִּית, אֵלֵא נִקְבְּרוּ בִיַּדֵּי שְׁרִיָּה כִּהֵן הָרֵאשׁ לְמַשְׁמֶרֶת בְּכִסְפַת הָאֲבֵן הִיא אֲבֵן הַשְּׁתִיָּה וְהֵם מַחֲכִים לְמוֹעַד הַנִּיפּוּץ = (דְּנִיָּאֵל יב' 7) = וּכְכַלּוֹת נִפְץ יָד-עִם-קִדְשׁ--תִּכְלִינָה כָּל-אֱלֹהִים... לְפִי-כֵךְ, וְהָאֱלֹהִים בְּקֶשׁ אֶת-נִרְדָּף בְּתַבּוֹנַת הָאָדָם לְחִכּוֹת לְעַצְתּוֹ וּלְפַעוּל בַּחֲכָמַת מַעֲשֵׂה אֲמוֹנָתוֹ וְלִהְגָּשִׁים נְבוֹאוֹת אַחֲרִית זוֹ. וְאִם יִתְאַפְּשֶׁר = (מְשַׁלִּי יב' 2) = טוֹב--זְפִיק רְצוֹן מִיְהוָה... עַקְבֵּי הַתְּעַלּוֹת רוּחָנִית שֶׁל בְּנֵי אֲנוּשׁ וִיבּוּטֵל פִּרְקֵי הִיסְטוֹרִיָּה זֶה שֶׁל עֵת צָרָה אֲשֶׁר לֹא-נִהְיֶתָה מִהְיוֹת גּוֹי.

אלא שֶׁבְעוֹלָמָנו, לְמוֹסְלָמִים וְלִנּוֹצָרִים אֵין עֲנִיִן מִמִּשֵׁי לְתַהוּת עַל מַעֲמָקִיָה שֶׁל חִכְמַת דְּבָרֵי קִהַלְתִּי. וְהֵלֵא, אֵין יְהוּדֵי שֵׁיכּוֹל לְהַתְּכַחֵשׁ לְעוֹבְדָה שְׁבַעוֹרְקִיָּו זֹרֵם דָּם יִשְׂרָאֵל וּמַזְאֵת דִּינוֹ בֵּין הָעַמִּים נַחְרָץ אוֹטוֹמַטִיִּת לְכַף חוּבָה. לְפִי-כֵךְ, הַפְּתָרוֹן נִשְׁאַר בִּיַּדֵּי יְהוָה שֶׁהָיָה הוּא שִׁיְהִיָּה...

לוֹלֵי
יְהוָה שֶׁהָיָה לְנו--בְּקוֹם עֲלִינוֹ אָדָם
אֲזִי חֲיִים בְּלַעוֹנו--בְּחָרוֹת אָפָם בְּנוֹ
אֲזִי הַמִּים שְׁטַפּוֹנו--נְחָלָה עֵבֵר עַל-נִפְשָׁנו
אֲזִי עֵבֵר עַל-נִפְשָׁנו--הַמִּים הַזֵּדוֹנוֹתִים
בְּרוּךְ יְהוָה--שֶׁלֹא נִתְנַנו טָרֶף לְשָׂנִיָּהֵם
נִפְשָׁנו--בְּצַפּוֹר נִמְלָטָה מִפַּח יוֹקָשִׁים
הַפַּח נִשְׁבָּר וְאֲנַחְנו נִמְלָטָנו
עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה--עֲשֵׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ...
(תהילים קכ"ד' 2-8)